

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 4Csp/14/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8618200373
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Calko
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2019:8618200373.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, sudca JUDr. Michal Calko, v právnej veci žalobcu E. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX/X, XXX XX J., právne zastúpený JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, so sídlom kancelárie Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, proti žalovanej Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, právne zastúpený Bobák, Bollová a spol. s r.o., so sídlom Dr. Vladimíra Clementisa 10, 821 02 Bratislava, IČO: 35 855 673, o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 702,23 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná strana je povinná zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie v sume 702,23 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Priznáva žalobcovi voči žalovanej strane náhradu trov konania v rozsahu 100 % na účet právneho zástupcu žalobcu, o výške ktorých súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

III. Žalovaná strana je povinná zaplatiť súdny poplatok zo žalobného návrhu na účet Okresného súdu Svidník v sume 42,00 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku platobným predpisom.

odôvodnenie:

1) Žalobca žalobou zo dňa 05.03.2018, podanou na Okresnom súde Svidník dňa 10.09.2018, domáhal sa voči žalovanej zaplatenia primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 702,23 eura s príslušenstvom.

4Csp/14/2018

- 2 -

2) Skutkový stav žalobca odôvodnil tým, že so žalovanou dňa 08.08.2009 uzatvoril zmluvu o pripojení č. A4505169 vrátane dodatkov (ďalej len „zmluva o pripojení“), obsahom ktorej bolo poskytnutie komunikačných služieb a telekomunikačných zariadení. Žalobou doručenou Okresnému súdu Svidník dňa 08.04.2011 sa žalovaná domáhala zaplatenia sumy 795,76 eura s príslušenstvom a náhrady trov konania titulom pohľadávky zo zmluvy o pripojení. Okresný súd Svidník rozhodol o podanej žalobe platobným rozkazom zo dňa 27.04.2011, č. k. 7Ro/67/2011-27, ktorým uložil žalobcovi (v pôvodnom konaní žalovaný) povinnosť zaplatiť žalovanej (v pôvodnom konaní žalobkyňa) sumu vo výške 795,76 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,00 % ročne z dlžnej sumy od 18.12.2009 do zaplatenia a trovy konania vo výške 47,50 eura. Návrhom zo dňa 26.03.2013 podaným na Okresnom súde Svidník žalobca žiadal o povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 7Ro/67/2011 a o odklad vykonateľnosti platobného rozkazu zo dňa 27.04.2011, č. k. 7Ro/67/2011-27. Podanému návrhu Okresný súd Svidník vyhovel v celom rozsahu uznesením zo dňa 23.10.2014, č. k. 3C/64/2013-44. V obnovenom konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 8C/25/2015

žalobca navrhol žalobu zamietnuť a zároveň vzájomným návrhom (protižalobou) zo dňa 17.08.2015 si uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1 404,46 eura, ktorá predstavovala sumu zrazenú v exekučnom konaní vednom na základe exekučného titulu, platobného rozkazu zo dňa 27.04.2011, č. k. 7Ro/67/2011-27. Žalovaná podaniami zo dňa 10.09.2015 a 11.02.2016 vzala žalobu v celom rozsahu späť a žiadala konanie zastaviť. Prvoinštančný súd rozsudkom zo dňa 16.02.2016, č. k. 8C/25/2015-71 vo výroku I. konanie o zaplatenie sumy 795,76 eura s príslušenstvom vzhľadom na späťvzatie žaloby zastavil a o protižalobe na zaplatenie sumy 1 404,46 s príslušenstvom rozhodol tak, že vo výroku II. žalovanú zaviazal uhradiť žalobcovi sumu 1 079,02 eura. Vo výroku č. III. rozsudku súd prevyšujúcu časť protižaloby zamietol a vo výroku č. IV. zaviazal žalovanú k povinnosti uhradiť trovy konania. Proti výroku III. a IV. rozsudku bolo podané odvolanie. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 23.02.2017, č. k. 6Co/116/2016-99 rozsudok prvoinštančného súdu v napadnutých výrokoch zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozsudkom zo dňa 29.12.2017, č. k. 8C/25/2015-115 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť sumu 325,44 eura a nahradiť trovy konania. Citované súdny rozhodnutiami bolo podľa žalobcu preukázané porušenie spotrebiteľského práva žalobcu tým, že voči žalobcovi bola žalobou na súde zo strany žalovanej uplatnená nedôvodná pohľadávka. Pri nároku na primerané finančné zadosťučinenie v zmysle ustanovenie 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov postačuje samotná hrozba ujmy (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“). V prípade žalovanej nešlo len o hrozbu akademickú (možnú v budúcnosti), ale išlo už o priame naplnenie hrozby tým, že na súde bola voči žalobcovi žalobou uplatnená nedôvodná pohľadávka, ktorá bola po jej judikovaní dokonca vymožená v exekučnom konaní. Až po podaní návrhu na obnovu konania a povolení obnovy žalovaná v obnovenom konaní zobrala žalobu v celom rozsahu späť. S poukazom na citovanú postupnosť súdnych rozhodnutí je podľa názoru žalobcu nesporné, že na súde úspešne preukázal porušenie svojho práva. Ujma ktorá žalovanému na základe uplatneného nároku žalovanej nielen objektívne hrozila, ale mu aj reálne vznikla tak predstavuje sumu 1 404,46 eura. Primerané finančné zadosťučinenie si žalobca uplatnil vo výške 702,23 eura, teda polovicu z ujmy, ktorá mu vznikla na základe citovaného platobného rozkazu.

3) Na preukázanie skutkových tvrdení žalobca predložili fotokópiu platobného rozkazu Okresného súdu Svidník zo dňa 27.04.2011 č. k. 7Ro/67/2011-27, fotokópiu uznesenia 4Csp/14/2018

- 3 -

Okresného súdu Svidník zo dňa 23.10.2014 č. k. 3C/64/2013-44, fotokópiu rozsudku Okresného súdu Svidník zo dňa 16.02.2016 č. k. 08/25/2015-71, fotokópiu uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 23.02.2017 6Co/116/2016-99 a fotokópiu rozsudok Okresného súdu Svidník zo dňa 29.12.2017 č. k. 8C/25/2015.

4) K podanej žalobe sa žalovaná vyjadrila podaním zo dňa 07.08.2018. Žalovaná považovala nárok žalobcu na zaplatenie sumy 702,23 eura titulom primerané finančné zadosťučinenia za nedôvodný. V konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 7Ro/67/2011 sa žalovaná ako žalobca domáhala zaplatenia sumy 795,76 eura s príslušenstvom. Podľa ustanovenia § 172 ods. 9 OSP, ak sa uplatňuje právo na zaplatenia peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy a odporcom je spotrebiteľ, súd nevydá platobný rozkaz, ak zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Okresný súd Svidník v konaní vedenom pod sp. zn. 7Ro/67/2011 dňa 27.04.2011 platobný rozkaz vydal, teda súd nevyhodnotil, že požadované plnenie vychádza z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Na základe riadneho exekučného titulu, a to právoplatného a vykonateľného platobného rozkazu Okresného súdu Svidník zo dňa 27.04.2011 č. k. 7Ro67/2011, súdny exekútor vymohol od žalobcu dlžnú sumu. Po povolení obnovy konania žalovaná ako žalobca zobrala žalobu späť. Podľa názoru žalovanej nedošlo k vzniku práva žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie v dôsledku úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi v zmysle §3 ods. 5 zákona č. 205/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Skutočnosť že sa žalovaná domáhala v inom súdnom konaní nároku na zaplatenie dlžnej sumy, ktorú súd nevyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože vydal platobný rozkaz, a že žalovaná na základe vykonateľného exekučného titulu vymáhala pohľadávku v exekučnom konaní, pričom súd udelil exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie, a že následne po obnove konania zabrala žalovaná ako žalobca žalobu späť, nemožno považovať za porušenie povinnosti zo strany žalovanej. V čase uzavretia dodatkov k zmluve medzi stranami sporu a v čase podania návrhu na vydanie platobného rozkazu zo strany žalovanej nebola žiadna zo zmluvných podmienok dohodnutých v dodatkoch žalovanej určená za neplatnú a ani za

neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalovaná bola pri podaní návrh na vydanie platobného rozkazu dobromyseľná. Ochrana spotrebiteľa nemôže spočívať v tom, že spotrebiteľ môže porušovať svoje zmluvné záväzky, a následne ešte finančne profitovať z porušovania zmluvných povinností. Nárok žalobcu na priznanie finančného zadosťučinenia žalovaná považovala za nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi (ochranu žiada ten kto porušil svoje povinnosti). V danej veci podľa žalovanej nemožno opomenúť skutočnosť, že žalobca vo veci vedenej na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 7Ro/67/2011 bol žalovaným, pretože preukázateľne neuhradil sumu 131,88 eura za poskytnuté služby. Žalobcovi vznikol prospech ponechaním si mobilných telefónov, ktoré získal za výhodnejšiu cenu ako iní poctiví spotrebiteľia. Uložením povinnosti žalovanému na náhradu primeraného finančného zadosťučinenia by bola porušená klasická zásada rímskeho práva nemo turpitudinem suam allegans auditor - nikto sa nemôže dovoliavať z vlastnej nepoctivosti. Žalovaná navrhla, aby súd žalobu zamietol a priznal žalovanej náhradu trov konania.

5) K vyjadreniu žalovanej zo dňa 07.08.2018 podal žalobca v lehote stanovenej súdom vyjadrenie (repliku) zo dňa 12.09.2018. V podanej replike žalobca poukázal (okrem iného) na konštatovanie žalovanej, že nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je nedôvodný, pričom podľa názoru žalovanej k vzniku práva na priznanie primeraného

4Csp/14/2018

- 4 -

finančného zadosťučinenia nedošlo nakoľko nie sú splnené zákonné podmienky podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Za nesprávnu považoval žalobca argumentáciu o tom, že nemožno považovať za porušenie povinnosti postup žalovanej, ktorá po obnove konania zobrala ako žalobkyňa žalobu v celom rozsahu späť. Rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 16.02.2016 č. k. 8C/25/2015-71, uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 23.02.2017 č. k. 6Co/116/2016-99 a rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 29.12.2017 č. k. 8C/25/2015-115 žalobca úspešne uplatnil porušenie svojho práva, keď nebol zaviazaný k povinnosti platiť pohľadávku žalovanej vo výške 795,76 eura s príslušenstvom. Žalovaná uznajúc nedôvodnosť svojho nároku vzala žalobu späť v celom rozsahu. Žalobca zároveň v obnovenom konaní uplatnil svoje právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1 404,46 eura. Podľa žalobcu citovanými súdnymi rozhodnutiami je preukázané, že v konaní pred súdom úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti. V zmysle ustanovenie § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa je pre vznik nároku na primerané finančné zadosťučinenie postačujúca už samotná hrozba ujmy (spôsob privodiť ujmu). V danom prípade podľa žalobcu išlo už o reálny vznik ujmy, keďže žalovanej bola platobným rozkazom priznaná nedôvodná pohľadávka, ktorú si vymáhala v exekučnom konaní, čím došlo k zrazeniu sumy vo výške 1 404,46 eura. V konečnom dôsledku sa ukázalo

(rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 16.02.2016 č. k. 8C/25/2015-71, uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 23.02.2017 č. k. 6Co/116/2016-99 a rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 29.12.2017 č. k. 8C/25/2015-115), že uplatnená pohľadávka bola nedôvodná a žalovanej bola uložená povinnosť vydať bezdôvodné obohatenia vo výške 1 404,46 eura. S poukazom na uvedené žalobca považoval argumentáciu žalovanej za nenáležitú a navrhol, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalovanú zaviazal k náhrade trov konania žalobcu.

6) Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie. Na pojednávanie dňa 12.02.2019 sa nedostavil žalobca, ktorý bol na pojednávaní zastúpený právny zástupcom, a ani žalovaná, ktorá bola na pojednávaní zastúpená právny zástupcom.

7) Podľa § 180 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku, po vyvolaní veci súd zistí, či sa dostavili osoby, ktoré boli na pojednávanie predvolané. Ak sa tieto osoby nedostavili, súd rozhodne, či sa pojednávanie bude konať v ich neprítomnosti, a otvorí pojednávanie.

8) V zmysle ustanovenia § 180 Civilného sporového poriadku súd rozhodol že pojednávanie vykoná v neprítomnosti strán sporu.

9) Právny zástupca žalobcu vo svojom prednese na pojednávaní zotrval na podanej žalobe a žalobnému návrhu navrhol vyhovieť. Právny zástupca žalovanej predniesol svoje stanovisko v súlade s vyjadrením k žalobe zo dňa 07.08.2018 s tým, že nie sú splnené podmienky na postup podľa § 3 ods. 5 Zákona

o ochrane spotrebiteľa, teda na strane žalobcu nevznikol nárok. Žalobnému návrhu žalovaná navrhla nevyhovieť a žalobný návrh zamietnuť.

10) Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov tvoriacich podstatnú časť obsahu súdneho spisu.

4Csp/14/2018

- 5 -

11) Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav:

12) Z obsahu podanej žaloby, bolo súdu čo do predmetu konania zrejmé, že žalobca svoj nárok na primerané finančné zadosťučinenie odôvodnil v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa titulom úspechu v obnovenom konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 8C/25/2015 a s poukázaním na vznik reálnej ujmy na strane žalobcu v exekučnom konaní vedenom na základe exekučného titulu - platobného rozkazu vydanom Okresným súdom Svidník v súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 7Ro/67/2011, v ktorom bola žalovanej priznaná nedôvodná pohľadávka.

13) Z vykonaných listinných dôkazov, a to najmä predložených súdnych rozhodnutí a z ich obsahu, súd zistil, že unesením zo dňa 23.10.2014 č. k. 3C/64/2013-44 Okresný súd Svidník povolil obnovu konania vo veci vedenej na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 7Ro/67/2011 a zároveň nariadil odklad vykonateľnosti platobného rozkazu Okresného súdu Svidník zo dňa 24.04.2011 č. k. 7Ro/67/2011-77. Platobným rozkazom zo dňa 24.04.2011 č. k. 7Ro/67/2011-77 Okresný súd Svidník uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanej sumu vo výške 795,76 eura s príslušenstvom. V obnovenom súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 8C/25/2015 súd rozsudkom zo dňa 16.02.2016 č. k. 8C/25/2015-71 konanie titulom späťvzatia žaloby v celom rozsahu zastavil (výrok I. rozsudku). Vo výroku číslo II. III. súd rozhodol o nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia v uplatnenej sume 1 404,46 eura, ktoré si žalobca uplatnil vzájomnou žalobou (protižalobou). Uplatnená suma bezdôvodného obohatenia predstavovala sumu zrazenú v rámci výkonu exekúcie v prospech žalovanej na základe exekučného titulu platobného rozkazu Okresného súdu Svidník zo dňa 24.04.2011 č. k. 7Ro/67/2011-77. Rozsudkom zo dňa 16.02.2016 č. k. 8C/25/2015-71 súd vo výroku II. zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 1 079,02 eura a v prevyšujúcej časti súd vo výroku III. protižalobu zamietol. Žalobca podal proti výroku III. a taktiež proti výroku IV. rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté o trovách konania zo dňa 16.02.2016 č. k. 8C/25/2015-71 odvolanie. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 23.02.2017 č. k. 6Co/116/2016-09 zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch III. a IV. a vec vrátil na ďalšie konanie súdu prvej inštancie. Rozsudkom zo dňa 23.12.2017 č. k. 8C/25/2015-115 Okresný súd Svidník uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 325,44 eura a nahradiť mu trovy konania. Celkom v obnovenom konaní bola žalobcovi priznaná titulom bezdôvodného obohatenia suma 1 404,46 eura.

14) Z vykonaných listinných dôkazov bolo pre súd nepochybné, že právny (záväzkový) vzťah medzi sporovými stranami v pôvodnom konaní 7Ro/67/2011 a v obnovenom konaní 8C/25/2015 bol vzťahom spotrebiteľským, a žalobca mal v daných konaniach status spotrebiteľa.

15) Podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len kolektívne záujmy spotrebiteľov. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané

4Csp/14/2018

- 6 -

finančné zadosťoučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

16) Ustanovenie § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho (voči tomu), kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza právnej normy (ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa) vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušeného práva alebo povinnosti ustanovenej Zákomom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými právnymi predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je, Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy.

17) Pri skúmaní naplnenia podmienok hypotézy § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa súd dospel k záveru, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 8C/25/2015 žalobca v postavení žalovaného si ako spotrebiteľ na súde úspešne uplatnil porušenie práva tým, že voči nemu bola v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník sp. zn. 7Ro/67/2011 a v obnovenom konaní sp. zn. 8C/25/2015 uplatnená nedôvodná pohľadávka na základe podanej žaloby zo strany žalovanej. Predpoklad podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa „porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi“, potrebný pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie je naplnený nielen vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinností žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak tak urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Co/136/2017 zo dňa 26.06.2018, sp. zn. 3Co/72/2018 <<http://merit.slv.cz/3Co/72/2018>> zo dňa 04.09.2018).

18) V obnovenom konaní vedenom pod sp. zn. 8C/25/2015 nebola žalobcovi rozsudkom zo dňa 16.02.2016 č. k. 8C/25/2015-71, uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 23.02.2017 č. k. 6Co/116/2016-09 a rozsudkom zo dňa 23.12.2017 č. k. 8C/25/2015-115, uložená povinnosť zaplatiť pohľadávku žalovanej v sume 795,76 eura s príslušenstvom, nakoľko tá svojím dispozičným úkonom vzala žalobu v celom rozsahu späť. Zároveň si v obnovenom konaní 8C/25/2015 žalobca vzájomným návrhom (protižalobou) úspešne uplatnil právo na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 1 404,46 eura. Súd na základe výsledku konanie vo veci sp. zn. 8C/25/2015 konštatoval, že pohľadávka žalovanej vo výške 795,76 eura s príslušenstvom bola nedôvodná, pričom pohľadávka žalovanej nebola dôvodná ani v konaní vedenom pod sp. zn. 7Ro/67/2011 v ktorom bol vydaný platobný rozkaz na základe ktorého sa viedol výkon exekúcie. Súd pri skúmaní naplnenia zákonného predpokladu „spôsobilosti takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu“ konštatoval, že žalobcovi jednaním žalovanej hrozila ujma na jeho právach. Pri nároku na primerané finančné zadosťučinenie pritom postačuje samotná hrozba ujmy. V prípade žalovanej nešlo len o hrozbu možnú v budúcnosti, ale sa jednalo o priame naplnenie hrozby tým, že reálna ujma vznikla vymáhaním nedôvodnej pohľadávky v rámci výkonu exekúcie na základe platobného rozkazu vydanom v konaní vo veci 7Ro/67/2011, ktorý tvoril exekučný titul, pričom v rámci výkonu exekúcie došlo k vymoženiu sumy 1 404,46 eura. Vznik 4Csp/14/2018

- 7 -

uvedenej ujmy (bezdôvodného obohatenia) bol taktiež preukázaný na základe výsledkov obnoveného konania 8C/25/2015, v ktorom bola žalovanej na základe jednotlivých rozhodnutí súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu uložená povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 1 404,46 eur, t. j. vo výške reálne vymoženej sumy v rámci vykonanej exekúcie.

19) Na základe vykonaného dokazovania, súd považoval nárok žalobcu na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenie za dôvodný a uplatnenú sumu vo výške 702,23 eura za primeranú. Uplatnená suma primeraného finančného zadosťučinenia podľa súdu zodpovedá rozsahu zásahu žalovaného do práv žalobcu ako spotrebiteľov v pôvodnom konaní a obnovenom konaní, nakoľko konanie žalovaného vyvolalo u žalobcu určité psychické vypätie a záťaž.

20) O nároku žalobcu na priznanie primeraného finančného zadosťučinenie preto súd rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku číslo I. tohto rozsudku, a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom sumu 702,23 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

21) Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku - súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22) Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku - o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

23) Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku - o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24) O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol vo výroku číslo II. tohto rozsudku v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalobca bol v konaní úspešný, preto mu súd voči žalovanej strane priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % na účet jeho právneho zástupcu, o výške ktorých súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

25) Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb., o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov - ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však žalovaný alebo odporca nemá v konaní o rozvod manželstva, o určenie neplatnosti alebo o určenie neexistencie manželstva, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi, a v konaní pred správnym súdom.

26) V danej veci bol žalobca v zmysle § 4 ods. 2 písm. u/ zákona č. 71/1992 Zb., ako spotrebiteľ domáhajúci sa svojho práva podľa osobitného predpisu (zákon. č. 250/2007 Z.z.) oslobodený od poplatku za podanie žaloby, pričom v konaní bol úspešný. Pretože žalobca bol oslobodený od platenia súdnych poplatkov a v konaní úspešný, súd zaviazal vo výroku číslo III. tohto rozsudku žalovanú stranu zaplatiť súdny poplatok za podanie žaloby na súd v sume

4Csp/14/2018

- 8 -

42,00 eur. Poplatok bol vyrubený podľa položky číslo 1 písm. a/ sadzobníka súdnych poplatkov, ako 6% z hodnoty predmetu sporu (6 % z hodnoty sporu, najmenej 16,50 eura.)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Svidník, Sovietskych hrdinov 200/35, 089 01 Svidník na Krajský súd Prešov a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 355 ods. 1 CSP, proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyklučuje.

Podľa § 356 CSP, odvolanie nie je prípustné proti rozsudku: a)vydanému na základe uznania nároku alebo vzdania sa nároku okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia, b)pre zmeškania okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

Podľa § 358 CSP, odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 359 CSP, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 360 ods. 1 CSP, odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 nerozlučné spoločenstvom podľa § 77.

Podľa § 362 ods. 1 CSP, odvolanie sa podáva v lehote 15 dni od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeru, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že: a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k

4Csp/14/2018

- 9 -

nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo, h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo, d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 368 CSP, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 CSP, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 226 CSP, právoplatnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia.

Podľa § 232 ods. 1 CSP, vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútenosti zákonnými prostriedkami.